Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36490
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

sermones nri suauissimi & utiles. mella sunt.
que manducat emanuel. que manducat iste
qui de uirgine nat ē. Si v sermones nri amaritu
dine plen s. ira. animositate. mestitia. ꝓpiloquio.
uitiis. cōtentione. uenit in os meū fel. ⁊ ñ comedit
ab his sermonib sal uator: Comedit aut ē saluator
de sermonib q fit apud homines. si fuerint sermo
nes eoꝝ mel. Appbem hoc scpturis. Ecce sto ante
ostium et pulso. siqs apuerit in ostium ingrediar
ad eū. & cenabo cū illo ⁊ ipse mecū. Igit ipse polli
cet se ex nris cenaturū ēe nobcū. Certū ē aut qa
⁊ nos cū illo cenem. si cenem illū. Comedens quippe
de nris bonis sermonib opib et intellectu. repascit
nos suis escis spalib. & diuinis et melioribus. Ppta qa
beatū ē suscipe saluatorē. aptus ostis pncipalis cor
dis nri. pparem ei mella ⁊ omnē cenam. ut ipse nos
ducat ad magnā cenā patis in regno celoꝝ que ē
in xpo ihu. cui ē gtia & impium in secla seclōꝝ amen.

Incipit omelia iii. De septē mulieribus.
Capitulum vi.

Septem mulieres pacium obprium. et
accuum. querentes eū recipe. qui possit
auferre obprium eas. Ipse septē mulieres
repmittunt ut suū panē manducent.
& uestimtis suis opiant. Non necesse habent pa
nē ei q obprium eas aufert. ñ indigent uestim
tis hominis quē assumunt. meliora habent uesti
mta. qm pot eis homo pstare. lautiores habent
cibos qm cōditio pot humana largiri. Cui g sum
septē mulieres & qd obprium eas. dignū ē cōsi